

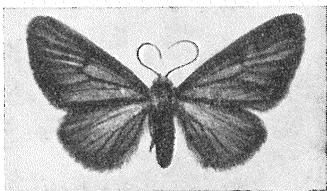
Mindre Meddelelser og Anmeldelser.

Eupithecia albipunctata Hw. ab. *angelicata* Barrett.

På Naturhistorisk Forening for Sjælland's excursion til Brommeved Sorø 9. september 1934 tog jeg på *Angelica* nogle larver af den sjældne *Eupithecia trisignaria* H. S. og nogle af den almindelige *Eupithecia albipunctata* Hw.

Af de imagines, der fremkom følgende forår, viste to af de klækkede *albipunctata* sig at være ekstremt melanistiske. Hos denne form, ab. *angelicata* Barrett (se figuren), er ethvert spor af hvid tegning forsvundet; man ser kun forvingernes skarpt markerede sorte discalplet og de sorte ribber på vingernes mørkt sodfarvede baggrund. Den afviger meget fra en normal *albipunctata* og vilde, hvis ikke den var klækket af en *albipunctata*-larve, have været vanskelig nok at bestemme.

Den melanistiske form er kendt fra Nord-England og Tyskland¹⁾. Også på Fyn er den nu blevet fundet, idet direktør K. Groth nylig har sendt mig til undersøgelse et stort, smukt exemplar af *angelicata*, som han har fanget ved Svendborg 12. august 1935.

Eupithecia albipunctata Hw.
ab. *angelicata* Barrett. 2 × forstørr.

Niels L. Wolff.

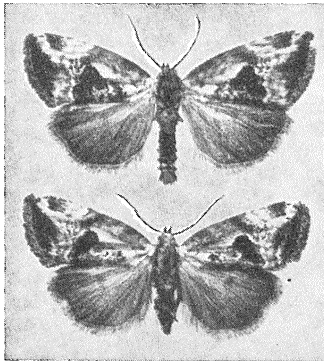
Sukkerløkning ved Dueodde på Bornholm 1935.

I den første ugestid af juli måned 1935 samlede ingeniør Wilh. van Deurs og jeg på Bornholm, og foretog i den tid så at sige hver aften sukkerløkningsexcursioner til Dueodde.

¹⁾ Jvf. Wissensch. Beil. zum Jahresber. d. Städt. Freiligrathschule in Lage (Lippe) 1929/30 p. 28.

Som det er velkendt blandt sommerfuglesamlere, er udbyttet ved sukkerlokning i høj grad svingende fra aften til aften. Årsagen hertil er ikke fuldt opklaret; en kølig aften med måneskin giver i almindelighed dårligt resultat, hvorimod varmt, overskyet vejr er gunstigt, men også andre faktorer spiller ind, muligvis atmosfæriske forhold, hvortil man endnu ikke har kendskab.

For at få et mål for aftenens „godhed“ kan man, som jeg gennem en årrække har gjort, optælle, hvormange dyr, der har indfundet sig på sukkerlokningsstederne på det tidspunkt, hvor man går omgangen igennem første gang. En exakt optælling af

Erastria venustula Hb. 2×for størr.

det samlede antal dyr, der aftenen igennem indfinder sig, lader sig ikke praktisere, når tallet er nogenlunde betydeligt, med mindre man da vilde indsamle alle individerne. Dette vilde næppe være heldigt, og de fleste samlere indskrænker sig da heldigvis også til kun at indsamle de dyr, de har brug for, således at det sædvanligvis kun bliver en meget ringe procentdel af dyrene, der kommer til at lade livet.

Den aften ved Dueodde, hvor lokningen var sparsomst besøgt (4. juli), havde der kun indfundet sig 45 dyr på mine 62 træer (i gennemsnit 0,7 dyr pr. træ). Den 6. juli steg tallet til 1323 dyr på 100 træer, og den bedste aften (7. juli), talte jeg i første runde 1735 dyr på ialt 90 træer (gennemsnitlig 19,3 dyr pr. træ); de følgende aftener aftog tallet igen.

Da vi begge smurte hver for sig, og da der i de senere runder kom adskillige nye dyr til, havde vi således alene d. 7. juli over 3000 dyr at vælge imellem på vores lokning. Dette er ikke noget ringe tal, men på egnede aftener kan man dog utvivlsomt godt nå til et endnu større antal dyr, når indsamlingen foregår på lokaliteter, hvor visse særlig talrigt forekommende arter dominerer¹⁾. Fordelingen af dyrene mellem de enkelte træer er altid mærkværdig forskellig, varierende fra 0 til omkring 100 pr. træ.

¹⁾ Den 1. juli 1935 var tallet ved Snogebæk 724 dyr på 30 træer (24,1 dyr pr. træ); her dominerede *Agrotis exclamationis* L.

Her skal ikke opregnes de enkelte arter (af macros godt 40), der kom til lokningen, men blot nævnes en enkelt, *Erastria venustula* Hb.

Allerede vor første aften ved Dueodde (2. juli) tog vi 15 eksemplarer af den, ét flyvende, alle de øvrige på sukkerlokning. Herefter så vi den omtrent hver aften på lokningen, og selvom den ikke just var tilstede i særligt stort antal, kunde vi dog let tage så mange, vi havde brug for til vore samlinger.

Arten var tidligere her fra landet kun kendt i ét eneste eksemplar, taget af tandlæge Madelung 29. Juni 1916 i Sæbyholms Skov på Lolland. Det er den eneste af samtlige danske arter, omtalt af Kløcker, der ikke er afbildet, idet han ikke kunde skaffe et eksemplar til fotografering.

Hosstående fotografi¹⁾ viser (i dobbelt størrelse) et par af eksemplarerne fra Bornholm. Tegningen ses tydeligt, men den meget smukke, brogede lille ugles sarte rosarøde, hvide og brunlige farver, kan fotografiet desværre ikke gengive.

Niels L. Wolff.

Scythropia crataegella L. (Lep. Hyponom.).

The following observation from Öland, Sweden, serves as a supplement to the biology of the microlepidopterous moth *Scythropia crataegella* (cfr. Alb. Tullgren, Våra spinnmalar och deras bekämpande. Medd. Centralanst. Ent. avd. Sthlm. Nr. 21. 1915).

On July 3rd, 1935 near the small port Stora Rör I observed at night a big swarm of *S. crataegella* flying round a blackthorn, all the branches of which were covered with a dense web spun by the larvae of the moth. The branches of the bush were leafless except a few green shoots at the top of some of the branches. The following evening I returned to the bush in order to learn why *Scythropia* was swarming so eagerly round the web-covered blackthorn. Many of the moths had placed themselves in the actual web, most of them singly others in pairs, and almost all of them sat vertically, head upward. In order not to prevent the animals from accomplishing the purpose of their sojourn in the web I did not disturb the bush until on July 6th, when I broke off a branch. In the web on this branch I found oval cavities measuring 2.5×1.4 cm., in the middle of each of

¹⁾ For dette såvel som det foregående fotografi skylder jeg hr. prof. C. M. Steenberg og hr. mag. sc. P. Holst Christensen min bedste tak.